

6 ÅRG.
Nr 16

TIDEVARVET

21 APRIL
1928

TIDEVARVET

Nr 16: 1928

Veckans ledare. Allmosa eller arbetslön, behandlar frågan om familjetillägg med anledning av ett av Oslo löneregringskommitté framlagt förslag.

Riksdagen har avgjort frågan om utomäktenskapliga barns arvsrätt. Vi anför till jämförelse några erfarenheter från Norge.

En opinionsgrupp för avrustning, ett inlägg av Ture Nerman.

Ståndaktiga försök. är skriven närmast med anledning av den resolution för införande i skolorna av sexualhygienisk undervisning, vilken fattats vid Fredrika Bremer Förbundet årsmöte.

Manfred Björkstens ungdomsbok, Eros och personligheten anmäles av M. T.-G.

Veckans novell. April. April är skriven för Tidevarvet av Elsa Carlsson.

I Göteborg har hållits en upplysningskurs i samhällsiga spörsmål, anordnad av Göteborgs Kvinnliga Diskussionsklubb. Tidevarvet hoppas att i nästa nr kunna ge en redogörelse för kursen, lämnad av en deltagare.

Rosstorpp
Telefon Rönninge 258. — Lämp-
lig rekreationsplats.

**GLÖM EJ KVAR-
TALSSKIFTET**
Förnya prenumerationen
på TIDEVARVET

**Svenska Eldbegängelse
Föreningens Byrå**
Normalmätning 2 Å — Stockholm
Öppen 10-11, 2-4, lörd. o. helgdags-
afnar 10-2

Eldbegäpplar — Begravningsförsäkring
Medlemsamtningar — Inom
Kolumbarier från 150 kr.

Varje förständig husmoder lämnar sin tvätt till
Normalms Tvätstanstalt
Riddareg. 14, tel. 76426
Vi mottager all slags tvätt till
platsens lägsta priser. Hämtas
dagligen.
Specialitet: Stårkvätt

Ansiktsbehandling
Botande av
hud-defektor.
Massage,
Manicure,
Pedicure

Alla assist. äro gym.-dir.
Fransö Skönhetsinstitutet
Acad. Scientif. de Beauté
10 Hamngatan 10
Norr 42-44. Beställ tid.

Amazonor, Nunnor och Vestaler

av ADA NILSSON

Studiet av mödravårdens historia uppenbarar i hög grad det olika värde som i religiöst och moraliskt avseende under olika kulturer tillmätas å ena sidan barnafödandet, å andra sidan kyskheten, askesen.

Aven om kristendomen kraftigare än någonsin fört skett kommit att stämpa all världens lust av ondo, så är det orätt att tro att kyskheten och återhållsamheten icke fört uppskattats och övats.

Det torde vara ett faktum att alla sorts religioner eller moralssystem på olika sätt strukturerat ut kyskhetens betydelse. Hos många vilda folkslag värderas återhållsamheten — icke som i senare tider såsom en dygd i och för sig att alla könslivets yttringar undertryckes — utan såsom ett medel för att nå ett visst mål.

Ungdomen övas i att uthärda kroppsliga plågor och fysisk ansträngning som förberedelse till livets kamp. Övning i självbehärskning på könslivets område går in som ett led i denna uppfostran.

De vuxnes förberedelse till krig, jakt eller andra ansträngande expeditioner innefattade även sexuell återhållsamhet. Aven om de motiv, som förebrus här för, icke av oss kunna godkännas, måste man erkänna att det innebar en föruftig ekonomisering av energiförrådet. Ett förhållande som den moderna idrottsrörelsen förstärkt att taga vara på.

Aven de vilda folkslagen uppskattar abstinensens, fastans och insulerings stora betydelse för utvecklandet av andlig kraft. Men samtidigt, kan man säga, existerar knappast det ofigta ståndet. Gift, termål och vanligen vid tidig ålder är snarare en plikt eller något självfaller. Men undantag givas. På många ställen på jorden un-

ASIATISK AMAZON

der olika tidskedan synes s. k. gynekokratier eller kvinnostater hava existerat och givit upphov till växlande berättelser om amazoner. Forn-tidens sägner förlade deras boningsorter till Kappadocien, de kaukasiska bergstrakterna och i Libyen i Afrika, vid världens gränser.

Enligt medeltida utsagor funnos sådana kvinnoriken i Böhmen och vid kusterna av Baltiska havet. Avenledes finnes berättelser från Kina och andra ställen. Nyare tiden har också sina amazonberättelser från Sydamerika, vilket ju namnet amazonfloden även anger.

De nordiska folkens sköldmör och valkyrior äro även i släkt med amazonerna, fast kanske mera med de beväpnade kvinnliga livgardarna som vissa furstar i Indien, Kina och Dahomey långt upp i tiderna hållit sig med och som icke äro att betrakta som verkliga amazoner, och vilka ej heller bildat några kvinnostater.

Berättelserna ursprung torde vara olika. Gemensamma drag uppvisa de dock. Dessa krigiska kvinnor skildras alltid lika sköna, tappra och välföräna i vapens bruk som grymma och även listiga. Bilden härovan är en asiatisk amazon, som listigt tillbaka för att genom en snabb stöt döda den förföljande. Men vad som närmast intresserar oss är deras förhållande till släktlivet. Barnalsträng se de icke som sin huvuduppgift. De leva avskilda från män men inlåta sig dock på tillfälliga könsförbindelser. Vissa berättelser uppger, att de först måste ha dödat en man innan de få tillstånd därtill. De föda även barn, men anningens betydelse sakna de hjärta för. Ty nästan alla berättelser förmåla, att de, för att ej hindras i vapens bruk borttagit båda eller det ena bröstet, varför grekerna kallat dem amazoner, som lär betyda utan bröst. Återhållsamheten, som sålunda endast är temporär, är mera betingad av deras yrke än ansedd som en dygd i och för sig.

Lämnna vi de vilda folkslagen och gå över till de s. k. barbariska och

civiliserade tidskedena upphör återhållsamheten att betraktas eller idkas som en hygienisk åtgärd. Den blir i stället förbunden med vissa sekters och filosofiska systems lärosatser och utövat av dess anhängare, vanligen samlade i klosterliknande inrättningar. Sålunda finna vi i Egypten guden Serapis speciella dyrkare boende i avskildhet och i relevnadt långt före kristendomen. De buddhistiska klostren i Tibet äro även av uråldrigt ursprung.

Man påträffar även hos skilda kulturfolk den seden att särskilt kvinnor oftast redan som barn avskiljes från det vanliga livet, inneslutes och uppfostras i tempel eller kloster och förberedes för att under hela sin livstid dyrka det gudomliga. De förbinda sig därmed till livstids kyskhet och straffas vanligen grymt om löftet brytes. De förrätta tempeltjänst vare sig med sång, dans eller orakelförkunnande. Vanligen ånjöto de ett mycket stort ansende och intogo en socialt aktad ställning.

Både i det gamla Mexiko och Peru funnos sådana soljungfrur, Egypten och Babyloniens gudar hade sina tempeljungfrur, men framför andra äro de romerska vestalerna oss välbekanta.

Vesta var i Rom icke bara den enskilda husliga härdens utan framför allt statshärdens gudinna. I Vestas tempel, vars ruiner ännu återfinnas på Forum Romanum, brann den eviga elden och fick aldrig slocka. Det tillhörde Vestas prästinnor, de sex vestalerna, att träget värda den, slocknade elden av bristande omsorg straffades den försunliga vestalen med kroppslig åva av översteprästen pontifex maximus. Vestalerna utsågos genom lottdragning bland 20 unga patricierdottrar i en ålder mellan 6—10 år,

utvalda av översteprästen. I trettio år måste de ägna sitt liv åt gudinnan och helgade åt henne sin jungfrulighet. Bröto de emot kyskhetslöftet väntade en gruvlig död, levande begravning, och förföraren piskades till döds. Under de 1100 år vestalinstitutionen fanns skall 20 vestaler på detta sätt ha straffats. Vestalerna bodde i ett särskilt hus bredvid templet, dock ingalunda i fattigdom och enkelhet. De levde tvärtom i överflöd och lyx, voro omgivna av talrika tjänare och bevisades allehanda hedersbevisningar. På teatrar och circus hade de särskilda hedersplatser och de sakkade ej heller politiskt inflytande. Efter trettio år kunde de som sagt få lämna sin tjänst och gifta sig, men det sågs ej gärna och troddes bringa det olycka.

Vestalernas kyskhet blev sålunda en tom ceremoni. Den var som den helige Ambrosius med rätta säger »betalad, begränsad till en viss tid och omgiven med ståt». Man förstår, att befatningarna med tiden bliva mindre lockande, och att det var svårt att uppbringa dessa sex jungfrur, som ville leva detta tomma liv i lyx och överflöd men utan mål och utan mening sedan innehållet och betydelsen i deras tempeltjänst förvittrat.

Det romerska riket fick i stället skåda, hur vid samma tid tusentals kristna kvinnor, drivna av sin tro, avstå från tillfridsställandet av varje jordisk lust och till och med glatt offera sitt liv på den blodiga arenan för att undgå att bryta det löfte om kyskhet, de givit sin himmelske brudgom.

Genom kristendomen infördes i flera avseenden nya synpunkter på släktlivets område, såtillvida som äktenskap och barnalsträng blevo på det hela taget och för alla människor betraktade som något icke önskvärt utan tvärtom ett hinder för själens utveckling. Ingings ända äktenskap, måste de betraktas som opplösliga, och kravet på trohet utsträcktes även till mannen.

Kravet på renhet och återhållsamhet framträder under den första kristna tiden under tvenne former. Den ena riktningen representeras av eremiterna, som för att komma till rätta med sina syndiga begärelser måste draga ut i öknen och okunniga om »det gäckade bemödandets lag», trots fasta, köld och andra spåknigar ända voro som besatta av sexuella bilder och fantasier. Äka Issac plånar ut fötspåren på vägen av en kvinna »Om en broder får se dem kan han falla...» Till nunnorna i Arles fingomänliga klädespärddlar ej skickas till tvätt eller lagning för att ej föreläda till syndiga tankar.

Om den asketism som eremiterna och sedermera munkar och nunnor övade ej i princip skilde sig från andra religioners och moral-systems fordran på återhållsamhet, så var det desto mera förhållandet med den andra formen under vilken abstinensens utövades av de första kristna. Det var den romantiska sammanlevnaden som bröder och systrar, hålsande varandra med broderskysssen och gemensamt blottande sig i det heliga dopet utan varje sinnligt be-gär.

KATARINA AV SIENA

VESTAL

Allt flera köpa i Konsum

Principen är där:
sunda varor i
sunda butiker.

KONSUMTILLSAMMANSTÅENDE STOCKHOLM

(Forts. å sid. 4.)

TIDEVARVET

Utkommet varje helgfrid lördag.
Svansson 1-3, 2 v., Stockholm.

UTGIVARE:

Eda Nilson.

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Elna Wägner.

Elisabeth Thumm.

Honorars Hermin.

REDAKTIONSSEKRETERARE

Carin Hermin.

Mottagningstid 10-12.

Telefon Norr 4843.

EXPOSITION:

Konstutställn kl. 10-12 f. m., 1-4 c. m.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helg kr. 6.-, halvkr. kr. 3.50.

Kvartal kr. 12.-, Lösnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:

1 text 30 öre

per millimeter.

Textsida eller särskilt begärd plats 25 öre

Stockholm 1928
Wahlströms Tryckeri Aktiebolag
Svansson 22

Mathilda Staäl von Holstein

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Malmorgsgatan 3, Stockholm.
Telefon 388, 289.

Familjerätt. Hyresrätten. Testa-
ment. Bouppteckning. Förfråg-
ningar från landsorten besvaras om-
gående.

EVA ANDERNS Advokatbyrå

Inneh. Eva Andén. Ledamot av Sveriges
Advokatsamfund.
Herkulesgatan 14, Tel. 3275-7576.
F. d. Lea Vastagan.

STOCKHOLM.

SPECIALIET: Familje- och arvskav.
Boutredning och testamenten.
Förvaltningssopdrag.
Även skriftliga förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Kungsgatan 6 & 7, östra. Stockholm.
Tel. 14799. N. 101 50.

Advokat J. B. Jarl

Norr 3690 Jurisdia Byrå. Norr 3690
9 Svansson 9

Familjerättsråden, Bouppteckning, Arvstviser, Rättegångar m. m.

Införes genom Stockholms Tandläkarförning

Tandläkare Birgit Stenström

Götgatan 88, morgontid 10-11, 6 &
efter övernatt. Söd. 80 55

Tandläkare Set Hedlund

Stureplan 13. (D. Ns hus).
Tel. 12047 Morgontidning 4-5 c. m.
Kostnadsfri rådgivning

Massage, Bad, Kvartslampa.

David Bagertsgatan 12, III (biss), 113 33.
Margit Nilsson. Lisa Odqvist.
Gymnasietektörer

Massage sjukgymnastik. Bad, Kvartslampa, ljusbehandling, Marta Nilsson,

Svanssonsgatan 2, III, hiss, tel. Öst. 97 23

Gymnastikdräkter

av trikk till alla åldrar, av tyg på beställ-
ning. Stort lager av N. F. K. livstycket
för barn och vuxna.

Anna Ahlströms Manufaktur och Kortvarulaffar,

Götgatan 95. Tel. Sö. 31 184.

Så ledigt skall denna ligga i skon.

Samhällsskyggen

Regeringspart 31 -- Tel. N. 8043
Åfärdd 12-17. Torsdag 18-19

FÖRLÖSNINGSPAKET innehållande det till en normal förlösning allra nödvändigaste. 9 kr.

ALMA AXELSSON'S Förlösningshem

Ländagatan 19, motorigatan 28, även för
längre tid. Tryggt o. ogen. väsk. Tel. 77824

och öka tryggheten med IDOZAN. Smått
hått smörgåsar. Ett förkostat. Skådar
öfverallt. Fik i alla ångar.
IDOZAN A IDOZAN B
smått smörgåsar. Öfverallt.
IDOZAN C
smått smörgåsar.

Berliner Bock Dricka

Damernas Favoritdryck.
Mälldrickeri.
RÅSUNDA BRUGGERI A.-B.
Tel. Hagalund 10. Postadr. Råsunda.

DUCHATELLER

Isin kr. 35.
Cidångrar 28 -- (Baldhällan) 60 -- m. m.
Danielsson, Metareg. 6. Tel. Sö. 766.

Engelbrekts Sjukskoterskebyrå

ansk. ex. sjukskotersker- och enkla-
rare, även barnskotersker.
Vallhallavägg. 18'. 86181, N. 24113

Olga Elm Dahl

Modemagasinet
Kungsgatan 53. Tel. 10851
STOCKHOLM.

Nordhammars

Skriv- och Sektöringsbyrå
Drottningg. 100 f. g. Kam. kareg. Tel. 13768
Bokföding, Bokst. Deklarationer, Maskin-
skrift, Duplicering. -- Snabbt korrekt. J. J. J.

Nyströms Vågfabrik

Baggensgatan 20. - (Gamla stan)
NORR 285 32

Tillverkning och reparationer
alla slags VÅGAR

Ref.: Tullverket, Stockholms stad m. fl.

SIGURD LIDIN

MÅLARE -- Clevgränd 1 B
Ondertelefon: 8 fm. -- 7 em. Norr 20777
Ehler 7 em. Bost. Norr 1363 v. Erstad. Söd. 132 13

Utför Rum, Fasad, Sittor och Möbelslag
På entreprenad eller löpande tillägg
Konstruktions- och arbetsbeskrivning på
begäran kostnadsfritt
Godtagg arbete -- Mannans priser

Sjukvårds- och Förbandsaktier

Kirurgiska Kommunvar, Band-
dagar alla slag. Elektriska Hjälp-
apparat, Induktionsapparater,
Åderöccelstrumpor, Beckband,
Bygdhållare, Grossarskottor och
Gärder, Brödbakare, Lungskyddare,
Sjöljusskyddare, Ljögövor, Dambin-
der, Burnsåraktier alla slag
m. m. Besök eller tillräv ö. ö.
Illustrerade kataloger gratis.

Magasin Special

Vesterlånggatan 68
(Häpling i Passagen)
Börger Jarls-gatan 9
STOCKHOLM

Allmosa eller arbetslösn

I »Norges Kvinder» av d. 11/4
står en artikel med anledning av
det förslag, som framlagts av Oslo
lönereregleringskommitté för kom-
munalet tjänstemän. Kommittén fö-
reslår enahållt nedsättning, höger
och frisinna av samtliga löner, ar-
betarpartiet av alla utom de två läg-
sta löneklasserna. Dessutom föreslår
arbetarpartiet tillståndet av en
kommitté för att utreda frågan om
s. k. familjelön för de lägsta lö-
negraderna.

»Kvinnor av alla partier komma
säkert att hälsa detta förslag med
glädje och förhoppning», skriver ar-
tikeförfattaren. Dithän skulle vi
alltså ha kommit efter alla strider
om mäns och kvinnors löner, att in-
förandet av familjelön vore lösning-
en -- och därtill en lösning, som vi
skulle hälsa med glädje. Det är i
sanning att hoppas, att så i c k e blir
förhållandet.

Hur skulle det gå till? Skulle
endast statens avlöningsförhållan-
den ordnas efter detta system, skulle
staten bestämma grunderna för en-
skilda arbetsgivares lönevillkor eller
skulle staten betala familjelön både
till statsanställda och arbetstagar
hos enskilda? Det sistnämnda vore
väl det enda möjliga. Annars skulle
barnrika familjer aldrig få någon
plats vid privata företagen. Men vi
kunna inte bara obegränsat stora
skatter. Familjelönen skulle betalas
ut till hustrurna, till modernerna säger
man. Men hur blir det, om både man
och hustru ha förvärvsarbete? Ur-
går då ingen familjelön eller endast
till den ena parten. Då blir det
givetvis på mennens lön, fast det skall
betalas till hustrun. I vilket fall
se heist kunna vi vara förvisade om,
att det skulle användas som medel
att försöka driva ut de gifta kvin-
norna ur förvärvsarbetet. Om fam-
ijelönnen blev införd, hur skulle
det då inte klagas över, att de gifta
kvinornas lön troddet ur munnen på
de arbetslösa, de som ändå ha det
så bra ställt.

Vi måste göra klart för oss vad
arbetslösn är. Det är betalning för
arbete. Vad har det med barnafalet
att göra? Ingenting. Och rätten
att arbeta bör icke undanhållas nå-
gon. Icke heller lönen för arbetet.
Vi ska inte blanda ihop två skilda
saker. Det beviljas avdrag vid be-
skattningen för hemmarvarande
barn, som måste försörjas, det kan
vara riktigt, men att ta av ena enas
arbetsförfäst till den andra barn
är i hög grad orättvist och oegent-
ligt.

»Man kan undra vad det till sist
skall bli för sotas människor i vär-
lden! De ska föras med lön, och när
de sedan växt upp bli de sjukför-
säkrade, olycksfallsförsäkrade, ar-
betslöshetsförsäkrade, ålderdoms-
försäkrade försäkrade för eldsvåda,
stöld och försäkring m. m. sådant.
De behöva öfver huvud taget
inte alls sörja för sig själva. Det
fattas bara, att man också kunde
försäkra sig mot oduglighet, elak-
het och dumhet. Då vore livet full-
komligt!

Men v e m skall betala kostnaden?

Riksdagen En antagen lag och en olöst fråga

Regeringens förslag till ny arvslag
antogs av riksdagen. De förhågor,
som framfördes från de högerprestan-
ter, att de nya inskränkningarna ifråga
om skyddsmässigt arvsrätt beyrda en
upplacning av rättsmedvetandet, med-
för att en ökad trygghet och därmed för-
lätt förskottning på lagstiftningens om-
råde, fingo sålunda inte bli avgränsade.
Som bekant gäller inskränkningarna kuster
arvätt, med till ett övrigt arv på
grund av släktskap tillkommer i första
hand avkomlingen, i andra hand fördä-
r, syson och sysonas avkomlingen och
i tredje hand far- och morförädrar, och
förädrars syson, men icke avlägsnare
släktingar. Dessutom innehåller lagen en
utvidgning av makts arvätt. Saknas
börnarvätt tillfaller hela kvarlåtens-
kapen den efterlevande maken.

»Beträffande arvafonden hade, som Ti-
devarvet förut omnämmt, utskottet förelagt
att medlen skulle användas till vård
av gamla och kroniskt sjuka jms-
sidet med barna- och ungdomsvård. Riks-
dagen följde dock »regeringens förslag,
som innefattade endast barna- och ung-
domsvård. Detta var utan tvivel den riktiga
vägen.

Någon avgörande förutbringning ifråga
om utömingskapliga barnens arvätt
medför emellertid den nya lagen icke. In-
om utskottet hade avgitt en reservation
med begäran om utredning angående ut-
sträckning av de utömingskapliga barnens
rätt till arv efter fadern. En av
reserverna, herr Klefbeck, framhöll i
debatten att de utömingskapliga fäder-
nas tillrägghet för sina barn inte borde
vara något stöd att betona barnens detas
rätt. Dessa barn, som ju äro utan skuld
till sin stillbarhet ha också i de flesta
fall tv tillgång, är så svårare än andra
barn, och böra icke undanhållas de
möjligheter till hjälp som fäderna varit
kap medföra. Vidare framhölls kravet på
mäns och kvinnors lika ansatz inför barn-
ens bl. a. arvätt sig fru Nordgren,
vilken ju yttredt sin motion till förman
för utömingskapliga barnens arvätt.
Fru Nordgren framhöll att införande
av ex ceptio plurium icke ofrånkomligt
måste följa av en sådan ändring.

För denna gång har frågan fallit. Det
står dock klart att den måste återkomna,
tills de utömingskapliga barnens arvätt
blivit fastställd efter rättsvisa principer
och praktiskt genomförd. Om fam-
ijelönnen vänta på lösningen av denna
avgöring, till intresse att ta del av de
erfarenheter man gjort i Norge, där som
bekant de utömingskapliga barnens arvätt
den 1913 ha rätt till namn och arv efter
fadern.

SÖDERMANLANDS ENSKILDA BANK

DEPOSITIONS-, KAPITAL- & SPARKASSERAKNING mot högsta gällande ränta

En opinionsgrupp för avrustning

»Årade redaktion!

»Ehuru icke »Inflytelsens» dock »av-
rustningsvänlig» ber underreknad -- för
att en röst må bli hörd även från en-
drens vinstställ -- få hälsa hr. Fr. An-
cheris uppställning om en op i l i o n s -
g r u p p f ö r avrustning, med
upprättighet tillfall, förövrigt den kan bli
noga ansatt än en planisk tillfall till den pla-
soniska officiella pacifismen. Här för
fordras skriftlig jag förstår te försänt-
ningar:

1. Den nya sammansättningen måste bli
en fast organiserad kärna, verkliga bygga
på de pacifistiskt kända personerna
materiella intressen och livsåskådning,
icke på endast tillfalliga, av pressen lätt
ledda kunniga;

2. sammansättningen måste se fullt
oplyst på problemet; samling gärna
kring lampen mot rustningsgrann som
»krävs närmaste orsak» men också och fram-
för all utgångspunkt från krisens öko-
nomiska grundval, och främst syson med
uppläsning om problemets realiteter;

3. sammansättningen måste ha mod att
konsekvent i handling följa sin frödvall,
d. v. s. från början vara fullt på det klara
med att förtänderad öre lisa ö är det
högsta av alla värden.

Utän dessa förutbringningar tror jag
inte mycket på att en ny fredssammansät-
ning kan ge något egentligt nytte utöver
de redan föreliggande pacifistkonferens-
nemna i Nationernas förbund, d. v. s. im-
perialismens kölvatten. Med dessa för-
utbringningar tror jag på »opinionsgrup-
pen». Möjligt är, att tiden börjar nåkas
för en allvarlig pacifistisk rörelse.
Även meddelakassen och de i o n e t t e n d e
börjar ju frösa, värden ekonomiskt och
moraliskt och därmed fundera öfver öko-
nomska och sociala frågor. Förflörens
denna möjlighet, så kan en kommunist va-
ra med -- förövrigt han anes önskvärd.
Underreknad avaktar med nöje öv. kal-
lele från Tidevarvets redaktion eller ven
som ejes tar upp hr Ancheris värdefulla
upplag.

Stockholm den 8 april 1928.
Med utmärkt högaktning
Tor Nerman

er de svagtes barns stilling blevet me-
get förändrad.

Först och främst hvad selve emärningen
och pleien angår, men også deres so-
ciale stilling i sin almindelighed. Der
staar meget tilbage at omke hvad övrig-
bedens inddrivning av bidragen angaar,
vi ma huske paa at administration
fremdeles er i mangelen og de er i
kjendforholdet med deres barne- og
sundheds, hvorved de instinktmæssigt berer
over med foresæder av deres eget kjen
og betrakter kvinderne som dem de skal
beskytte sig imod -- saa vi har langt
igen endnu. Men vi kan glæde os over
at mange barn nu har det bedre og faar
lov til at vokse op og at skammen for
midreterne muligvis ikke er faldt ka over-
vældigende. -- Naar man tænker paa
hvad levetsind manden slipper fra hede
kjendforholdet men hver byrdenes er
svært for kvinderne, kan man ikke andet
end undre sig over, at de ikke gjern eger
børneandningen til socialt at være saa ch-
valereste, at de lafdaldt ikke gjør vrøvl
hvad det økonomiske angaar.

Men da vi ikke stude i kommitter eller
regjering eller storting har vi ikke an-
ledning til at fremholde vore grunde, og
vire interesser blir overset.

Men det gaar da fremover, og naar vi
tænker på hvor dybtgravede de fowat-

Det moderna hemmet

måste framför allt vara prak-
tiskt ordnat. Det har ej plats
för saker, som äro för mycket
utrymme. Just dessa praktiska
krav tillgodoser en modern
barnstuga -- efter sin smidiga
löst och behändigt optera till
ett elegant salongbord -- en
vackert gjord möbel.

Den moderna Singsvæmm-
nen är fulländad ur konstruk-
tiv synpunkt, praktisk och
prydlig.

SINGER

Ständaktiga försök

De försök som gjorts från olika håll att få undervisning i sexualhygien upptagen bland skolorna läroämnen ha varit både ständaktiga och målmedvetna. Detta är Tidevarvets lärare välbekant. Emellertid ha försöken endast efter lång väntan och därtill högst ofullständig belönats med framgång särskilt vad gossarnas undervisning beträffar.

Fredrika Bremer Förbundet tog därför vid sitt årsmöte i förra veckan åter upp frågan. Rektor Maria Aspmann gav därvid en överblick över dess nuvarande läge mot bakgrund av de sista åttriondens härdriga arbete att få den fram. Redan från början ha pojkarna varit sämre lottade när det gäller undervisning på hithörande områden. Det är belysande att medan undervisning i hälsölära meddelades i Högre lärarinneseminarier alltifrån dess stiftande år 1861 och sålunda efterhand kom till stånd inom flickskolorna, infördes undervisning i hälsölära överhuvudtaget först så sent som 1906 i gossläroverken. Den linjen har också konsekvent fullföljts i fortsättningen. Frågan om sexualundervisning togs upp till diskussion vid 1901 års flickskolemöte. Och därefter togs sexualundervisningen med uti hälsölära vid den ena högre flickskolan efter den andra, så att när sakkunniga angående åtgärder för spridande av kunskap om de smittsamma könssjukdomarnas natur och smittförhållanden år 1921 till rikets läroanstalter utfarades en rundfråga om och i vilken utsträckning sexualundervisning meddelades, svarade 74 av 85 högre läroverken för gossar meddelade att sådan undervisning meddelats så någon måns, så förbigående dock 28 att en sådan undervisning vore önskvärd.

Med anledning av ovanstående väntar ett flertal av liknande områden och som förestår, var far vi nästan sig det är godt det litet går för fast. Det återstår att se, när frågan blir lös också i Sverige.

Ett 40-tal motioner
har väntats i Riksdagens kammar med anledning av Åung, samtliga föreslag till kommunalkattlag.

Bland dem som äro av mera omfattande innebörd är en socialdemokratisk parti-motion vilken går ut på avslag av regeringsförslaget och begär ny utredning. I motionen framhålls att medan den kommunala skatteordningen blir allt tyngre och fraktkraft ständigt ökade klagomål från olika orter och befolkningsgrupper, ber rikets regering föreslag icke något väsentligt avspörsmålet om kommunalkattertax höjdes eller fördelning ut i stort sett endast skattelagens formella avfattning och taxeringsväsendets organisation.

Tidevarvet återkommer till motionen och till svåda med anledning av proposition vänta sjuhva motioner.

Sakkunnigens arbete yttrade sig skolöverstyrelsen år 1921 och uttalade sin mening, att sexualundervisningen ej borde vara obligatorisk, men »det vore ej försvärligt av en samhällsinstitution att undragra sig all medverkan under hänvisning till praktiska svårigheter och vanskligheter». Som synes har man dock trots allt låtit vanskligheterna vara avgörande vid frågans vidare behandling.

I den diskussion om lödrivare som fördes vid Fredrika Bremer Förbundets årsmöte 1927 i Vstad framkallat skolans lärjungar, framträdde pojkarna gingo ut utan kunskap om de lagar och förordningar på skiktets område, som motte dem ut i livet.

En del manliga och kvinnliga läkare, lärare och jurister samt en präst ingingo då med begäran om medtagande vid undervisningen i hälsölära av lagar och förordningar, som kunna ha avseende på olika delar av detta ämne, bland annat även den del som benämnas sexualhygien. En begäran som synbarligen haft effekt i den mån den berör flickorna. Kungl. propositionen som stöder sig på 1927 års sakkunnigt uttalande upptar nämligen dessa ämnen för de kommunala flickskolorna.

Men sedan var det slut. Skolöverstyrelsen har enligt vad man av K. propositionen kan förstå låtit sakkunniges förslag passera utan anmärkning.

Men i den undervisningsplan som skolöverstyrelsen uppgjort för samtliga rikets läroverk finnes varken föreskrifter om sexualundervisning, ännu mindre om undervisning om lagar och förordningar. Därav följer att all den manliga ungdom som undervisas i statsläroverken ävensom flickorna i dessa läroverk kommer att sakna sådan undervisning. Detta är så mycket mer förvånande som ju skolöverstyrelsen i och med sitt gillande av sakkunniges förslag visat sig vara överens med de principer åt vilka pensionärerna gifit uttryck.

För att ytterligare understryka sin mening fattade Fredrika Bremer Förbundet vid det nu avslutade årsmötet en resolution av följande lydelse:

»Fredrika-Bremersförbundet, samlat till årsmöte den 11 och 12 april 1928, uttalar såsom sin mening, att all skolkolung, såväl manlig som kvinnlig, bör komma i åtnjutande av undervisning i sexualhygien, samt betonar, att en nödvändig förutsättning härvid är att fortplantningsorganens anatomi och fysiologi genom hela undervisningen upp till människans ut skolans läroverk behandlas i samma utsträckning som övriga organs anatomi och fysiologi.»

Eros och personligheten

En ungdomsbok av Manfred Björkqvist. Kristliga studentrörelsens förlag, 1: 75 kr.

Det är inte förgäves Manfred Björkqvist i många år har varit ledare för en läroanstalt, där vuxen ungdom samlas för att diskutera livsproblemen. Därför finner han det rätta anslaget, när han ger sig in på det alltid ömtaliga men alltid lika aktuella problemet om kärleken mellan man och kvinna. Den sentimentalfria tonen måste tilltala den moderna ungdom, som knappast är så rädd för något som sitt sentimentalt, och följande citat ur Feerster, att "den bästa sexuella uppfostran är en riktig totaluppfostran" är mycket betecknande för Björkqvists syn på saken, som han bl. a. utvecklar så: "För mycket upplysning leder uppmärksamheten till det med spänning laddade området. I sin iver att komma åt pryeliet har man här redan gått för långt!"

I ett intressant kapitel om "Historiska höjden och typer" ger förf. en kort överblick av vissa gångna kulturers kärleksideal, såsom Platons, trubadurpoetiskens, judendomens, evangelietens, romantikens. Han ger fina och träffande karakteristiker, vittnade om såväl djupa lärdom som en sympatisk inlevelse i gångna tiders sätt att tänka och känna.

Åtskilligt har han att säga den unga människan, som vill stanna ett ögonblick och tänka över tillvaron: "Det tillhör ungdomslivets andliga hygien att ge sig till i tjänst och gripelighet åt det, som är tjänst värdt. Många unga människor ha varit illa ungdomsövare och tagit till till det som kommit osskanda genom bryningsrensens rikt. Eller: "Den som inte vet vad han vill är redan till hälften besegnad: — Personlighet betyder en viss människans trohet mot sig själv — Det själv som hon vill känna vid i sina bästa stunder"!

Om det moderna äktenskapet, där två lika berättigade parter mötas, har förf. kloka och goda synpunkter att säga, såväl till dem som kunna komma att ge sig in i det, som till många, vilka redan äro där. "Det är viktigare än någonsin, att de båda kunna mötas i det som ligger ovanför bildas intressen — i vördnad för sanning och rätt och för en bestämmelse i äktenskapet, som höjer det översig själv. Hem byggs söka på nåtningens gemenskap, hellest se på en skärpligt vilja till hygglig anpassning."

Allt böken tilltalar den moderna ungdomen för vilken den nämnda förf. skriver, har anmärkningsvärt rikligt fyllit att prova. Det bör ej saknas i skolbibliotek och studentböcker, och gör resten ha förändrar och lärare också glädje av den. — M. F. G.

APRIL, APRIL

av ELSA CARLSSON

Inte faller det nu för tiden någon barnunge in i hemmet eller skolorna att lura syskon och kamrater och lärare apri. Men för en tjuo, tillrätt är sen var det en riktig sport att ställa sig med de galaste spratt. I skolan var det ingen reda med lektionerna, disciplinerna band voro uppöms, och barnen gåvo på pin kiva önskar svar. På rasterna lärde man omständliga om sina lärare och kamrater — helst låta ut — med fantastisk påhitt. Logeände utregader de unga, de tjuo glatt och fräckt och — straff-fritt.

År 1894 inföll den första april på en söndag. Vad var det nu också för en ordning! Maria kände sig själv luvad av ett småsamt öde. I skolan var det otroligt spänande med den första april, men i hemmet var operationsfälet för löst. Där voro alla på hjälpsan, och ingen föll i snaran.

Klockan var nio på morgonen, och Maria stod ensam ute på gårdsplanen, en mager, långbent, femtonårig dotter med livliga ögon och en stram, röd fris i nackten. Hon hade en hel lång, färd söndag framför sig. Solen sken välsvår varm, men luften var ändå uppliggande kylig. Hon kände sig hungrig på uppbyg och pojkestreck. Här skulle hon få tag i någon, som hon kunde låna april riktigt grundligt?

Då kom Olof, gammaldrängan, ut på förskutningen. Han var inte mer än fyrtio år, men för barosh på gården hade han på grund av sin tröga gång och allt tögna sinne alltid varit en gubbe, oföränderligt lika gammal. Han hade ett frönt barns uttryck och blink, men anskådade av hans breda hjärnas grubbel att få någon rätsida på livets vedervärdigheter.

— Olof ropade Maria, men så hejade hon sig.

— Va va de om?

— Åsch, tänkte hon, det gör väl inget. Det är ju första april.

— Hur nu Olof, fortsatte hon och sprang fram till honom, jag höste Augustus Ottosson i går sån's, han var lunn så likt ett ärende. A vet Olof, va hon sa? Maria, sa hon, hon ska säga te Olof, att ja ha ångra med. Ä å då så, att han fortfarande vell ve me!, så han möta med i plantaset ve Olof's årens hörmö klocka fyra i möra återmedda.

"Flickan såg upp på drängen med spelande ögon. Han stod såv stilla och svarade inget än ord.

— Naturligtvis försär han, att jag bara stojar, tänkte Maria.

Med några språng var hon opp på förskutningen, där hon mötte ett par av syskonen. Hon anförirte dem sitt spratt, och de sörtade föisande ut i lösket och upp på kökbordet vid förstret. Därifrån läkto de med nyfika ögon på drängen, som stod orolig nära dörren på gården och skade sig i den gula råtstänkarnas undan bakom."

— Ett ord från är så dem, om han ger sig av till sin ställe frågade Nils.

— Inte, svarade Maria en smala önsket, och andörsystrarna såg på henne, halvt beundrande, halvt ångliga.

— Nu går han, önskade Ellen och knep Maria i armen.

Olof hade verkligen blivit röra på sig och barnen hade lödrig fort sen en vådan fört i honom, när han nu väl satte i gång. Han babysprang — med huvudet före och de tunga förtarna, vilka alltid bliskom kribblat fast vid jordens, långt bakom.

Barnen emogs sig på de efter haker med ungdomens grymma lot efter äventyr. Genom västan i smickareverkladan, som låg bredvid drängkammaren, stulo de sig då och då och i tur och ordning till en liten stia. Olof låg på kott på golvvet framför en fysiknäsigt värmis. Ur den hållade han upp en gammal boufor somt hyxat och väst, som tillhöro hans far, den uppridiga hemmansägaren på skärvaldalen. Olof hade aldrig använt kläderna och visste inte om de passade, men

något sådant tänkte han snarligen inte på. Farsbudgetens kyrkostrom och svarta handskar tog han också fram och ett par guldbroder, som sågo ädligt nya ut.

Om ett par timmar skulle han få träffa henne. Barna mjölkningen var över skälla han ge sig i väg —

Att hon i alla fall hade ångrat sig och börjat tänka på honom! Han blundade och försökte se henne framför sig. Grann var hon, stark och stöddig och röd och brun i skännet mot det blanka, svarta häret.

Snäll mot honom hade hon alltid varit, hon hade blivit ärr, och de andra pigorna gickas med honom. Men när han velat å i henne, här, hon som en svart, Och nej, härdnaktat nej, hade hon svarat, när han åntigen kommit sig för med att fria. Men inte långt efteråt, när han varit lite krasslig i bröstet, hade hon kommit med till honom med en sup, som hon ligger av frun. Och när hon flyttat från gården till det stora godset i sin hemsocken, så hade hon skänkt honom ett sådant svackert blåstäm runt. Han hade uppbygg guldåglö över röda rosor, vita liljor och hälskän och med en ormligt grans vore därbredvid.

Kortet låg nu på botten av kistan, han vägrade bara ta fram det i smyg, för pigorna och de andra drängarna flinade alltid åt honom och sångde ur sig några gållord, när de fingro se honom sita och gå det i näven. Han stod upp och såg åt honom, att inget läkto honom. Barnet hade för längesida tröttnat och häntat snickerbordens rorta. Så hade han i kistan röra på kortet. Fågelns stjärt hade lossnat en smola från pappret, han blötte på fingret och försökte stita fast den igen, men det ville inte lyckas. Men han höll den troget nedtryckt med sin breda tumme, medan han om och om igen läste versen:

Red, som röns kärlek är,
omskuld liffrån det blida,
blå är troheten blomma,
Så guldflågarna slar,
sänd från himlen salar.
Korna vor mjölkade och Olof hade i det frångått i sig middagsmaten. Blåde mjölkningen och åtandet sökte han anamma med ålvar och grundlighet, och det brukade ligga en väldig hög av potatis, kål brosvit samt sträk på köksbordet. Nu gappede köpan förvånad, när han steg upp från bordet först av alla.

Olof gjorde en grundlig toalet. Vissat hade han lördagsvättat sig kvällen förr, men så hundra unga brukade han ju aldrig vara med musikens skymanen och ryknor, att inte det fanns ett och annat väst av skräcklösa. Nu stod han dubbelvikt vid pumpan och lät det kallata västen spärra över nacke och häls, medan han fröskande och fopsande gick några steg och öron sliffade med ett litet redhå, som åstredande gled åt mellan hans styva fingrar och ned på backen.

Så skulle han röra sig. Det skeddä andra syskon bara till de stora helgerna. Vanliga förlägar klippte han stubben med en sax, som råtstänkarnas försärs. Han satte på förtungen framför hyvelkniven, där han hade raktagit ett emuljerat vättfat med rakveten och blåst fast en spöglit. Kniven var rostig och slök, och Olof gav sig inte tid till släpa; den, han kavrade och slöt och skar sig, och resultatet blev lite öjmsamt och svårigt, som när en rådkler njutats av en ovan läng.

Vid uppstartsvidens början stodo drängar och pigor och batnanger uppsittadä för att åskåda Olof avstå. Alla utom husmodern hade röra på salen. Barnen löde inte kunnat tids, men till mor hade de fört några små askar. De önsk spög dubbla i sin försök att hålla sig allvarssamma. Men Olof råtade på sin böjda nacke, när han fick se pigorna. Alltid hade kvinnofolken, de unga kvinnofolk, gräskats röd honom, men nu skulle de få se på annat.

Av Stor Vikt

är att husmodern väljer den rätta inköpekällan.

Den husmoder, som köper i kooperativa butikar, har valt rätt.

Partiager: GYLLING & Co. Regeringsg. 12, Sthlm N. 198 70

En rak och spänstig hållning

Er målfjör endast om ni håller ryggen rak. En rak rygg betyder direktare och djup andning samt motverkan av åthet. Byggställarna STA-CORREKTOR behåller ryggraden och ryggsnurratorn tillgängliga sitt naturliga, rätta läge, utan att det kinnas som tvång. Eftertråga STA-CORREKTOR hos KIBUSOGIKKA INSTRUMENT FABRIK A.-B.

Bjergingstgatan 31, Stockholm. Tel.: Merer 826.

SAPONARIAS

Styktande Silver

det MODERNA Silverpolermedlet,
Hörsilver, Edert slitna bordsilver
samt föremål av koppar, mäsning,
bron m. m.

Putsar, polerar och konserve-
rar Edert gamla åkta silver.
Pris per flaska 3.50. Liten fl. 1.25.
Finnas i färg-, kemikalie-, järn- och
specialaffärer m. fl

Partiager:
GYLLING & Co.
Regeringsg. 12, Sthlm N. 198 70

AMAZONER, NUNNOR OCH VESTALER

Fr. J. v. id. 1.)

Den renom var allting rent och det var samtidigt den skarpaste protesten mot den omgivande antikens allt dominerande uppskattning av sinness lust.

Men de kristna protesterade även mot det officiellt påbudna äktenskapet och barnalstringen, som statsmakerna genom flera lagpådåd sökte främja.

Så blev den heliga Tekla, vår äminnelse vi ännu återfinna i vår almanack den 23 september, tåstad inför de vilddjur, då hon ej ville låta påtvunga sig äktenskap. Men lejonet släkte hennes fot och försvarede henne med sitt eget livs förlust mot de andra vilddjuren. Och Tekla fick väl långt bort och förände sig med Paul som hon älskade, och de levde tillsammans som broder och syster, tills de blevo gamla.

Otaliga är de heliga berättelserna om erotisk kryskod under mer eller mindre romantiska förhållanden.

En berättelse (Den indiska bruden och brudgummen: Judas Thomas acta) talar om hur Judas Thomas såldes till en indisk köpmän och kom därigenom att närvara vid en indisk konungadotters bröllop. På grund av sin skönhet sändes han av konungen till brudgummet att välsigna det unga paret. När brudgummen inträder, finner han honom ändå här talande med bruden. Men det var Vår Herre själv som undervisar dem att de skulle avvälja sig från kroppslig sammanlevnad och därigenom hålla sina tempel rena och på så sätt räddas från mångadla sorgor samt från den tunga bördan av barn, som endast ästadkomliga förtjyckare och rövare och plågas av deras ögnringar. Ty barn är en källa till många bekymmer som närmare uppräknas, icke endast sjukdomar utan varjehandla brott och ögnringar.

Det unga brudparet lät sig övertygas och levde, sedan föräldrarnas motstånd övervunnits, på detta sätt i många år till sin död.

Detta avståndstagande från barnafödandet kommer även fram hos kyrkofäderna som till ex. Tertullianus: »De ytterligare skäl för äktenskap, som brukas andragas, härleda sig från omtanken om det kommande släktet och den bittra, bittra glädje, som barnen skänka. För oss är detta ett meningsslö tal.» Han beaktar barn som »bördor, som är fören med årets största öglagliga, så som varande i fariga för tron» — på det kända besväret med barn, särskilt i vårt lagra vill tillräckligt skäl att tillräda ankendast — barn, som människor genom lagar tvingas att skaffa sig, emedan ingen vis

man någonsin önskat sig söner» o. s. v.

Med sådana åsikter är det förklarligt att varje födelse snarare var en anledning till sorg och ej till glädje; och att i stället åtgjordas vare sig till barnafödernas hjälp eller omhändertagande av barnen. Det uppges också att det är påfallande hur sällan barn omnämnas i andra och tredje århundradets kristna skrifter.

Även om kyrkofäderna aldrig så mycket ansötio sig till äsikten att äktenskapet var i lyckligaste fall en last (Jerome), äktenskapet örent och obehligt (Origines) och att sen man som förlorat sin hustru doftar av andlighet (Tertullianus) gick de naturligtvis ej i längden att hålla människorna, under sådan hög spänning. I all synnerhet sedan det yttre trycket i form av förföljelse uppträdde. Äktenskapets enda mål och ursäkt är barnalstring och hustur får ej se i sin man något annat än. Men trots alla förmaningar tillhålls med sådliga variationer att ej förleda männen.

De fria förhållanden som rätt bland de första kristna ledde tydligen till missbruk och allt var kvinnans fel. Hon får också en massa fula tillmälen, en förskrämlig nattuggla, vägen till otukt, skorpionens gadd, ett onyttigt släkte. »Vet du då», säger Tertullianus till kvinnorna: »att var och en av Eder är en Ewa. Guds mening med ditt kön ligger i detta uttryck, även synsunden måste med nödvändighet finnas. Du är djävulens inkörspört. Du tog av den förbjudna frukten och bröt mot den gudomliga lagen.» —

Denna förfärliga varelse en frestelse och snara för människens dygd och snara för människens alla pyndrar. Men trots alla förmaningar gör kyrkan ändå ständigt över sina jungfrur och kvinnorna människovärde sjunker ned till den år 585 uppkände frågan Har kvinnan en själ?

Tomas av Aquin kommer med det originella påståndet att kvinnan är en aborterit beroende på en felaktligt i groddmatten. Det är denna felaktighet vi nämna i dag den dubbla x-kromosomen.

Men nu har kyrkan löst linan ut. Kvinnan kan ej pressas ned längre. De nykristnade germanska folkens urgamlia uppfattning om kvinnan låter sig ej väl förenas med detta bottenlösa förakt. Vägskällen av om. Kvinnans högen igen till skyram. Trubadurer och riddare sjunga hennes lov, lyfta henne högt upp som ett oppungligt inspirerande väsen. Kyrkan skapar Maria kulten, jungfru Maria gudsmodern, som fögt utan synd, himlarnas drottning, omgiven av alla helgonen, blir föremål för de troendes tillbedjan.

Men han hitat på — — — det där om mötet — — —

Nu begrep Ola . . .

Men han hitat på — — — det där om mötet — — —

Nu begrep Ola . . .

Barnen på Carlslund hade skratat åt Ola, så att det varkte i magmuskulerna. Men allteftersom timmarna gån, var det inte så roligt längre, och de började rent av känna sig lite kunniga till mods. De sprungu upp på landvägen och halvgått till staden för att titta efter Ola, men de ville inte möta honom.

Vid sextiden kom hans långsamma hemkallande. Barnen vägnade lite vana sig, så som varande i fariga för tron» — på det kända besväret med barn, särskilt i vårt lagra vill tillräckligt skäl att tillräda ankendast — barn, som människor genom lagar tvingas att skaffa sig, emedan ingen vis

Men han hitat på — — — det där om mötet — — —

— Jag drog allt fram hona igen, ja, fast vi hade kärri i lordas. Då ha frons på docket i natt, fast då i anare april, sade Ola stillasamt.

— Å å går va de förste april, infalll Marta hastigt och såg på Ola, försiktigt vändjande.

— Ja vet nock då, svarade han endast och nickade, medan han stoppade ned ett tår till boman för Frejs räkning.

Hu sällt este va så sakoter ut halsen ha Maria, stilde han och tog upp en röd-svart, mjukt ilyschal ur fickan och knöt den om hennes hals.

— Aprielså å ente te lite på.

Maria ville säga något, men hon kunde inte. Hon skämdes, skämdes.

Men han hitat på — — — det där om mötet — — —

Nu begrep Ola . . .

— Ola gick med snubblande steg och med tyngd över sacken. Drängarna och pigorna, som glämdes på bakgården, tystnade, när de såg sig på honom. Han gick direkt in i drängstugan och lade sig på klädd med glasöcher och handskar. Rättern, som ej varit hemma, när Ola gått, men fått höra talas om saken, tyngt hussa på sig till Ola på en bank.

— Han kunde ju rakt gå och få lunginflammation i den tunga rocken.

Ola slog till glaset med knivspetsen, så att brännvet skvätte långt ut å golvet.

”Vilken härlig dessert”

”Jag undrar, var hon hade fått tag i den”, säger fru X. till sin man efter en god middag borta. Det är enkelt nog, hon hade funnit den i Banan-Kompaniets receptbok. Vill man ha något extra, och vem vill inte det ibland, så skaffar man sig denna. Det är bara att skriva.

A. - B. BANAN - KOMPANIET.

Klosterväsendet utvecklas ytterligare. Vilken förtäring laddning av energi, mod och inflytande över människor möter oss ej i 11—1300-tals nunnegestaltningar sådana som Hildegard av Bingen, Katarina av Siena och Birgitta, sedan hon skilts från make och barn. Och hur dominerande är de i sitt tidevarvs historia såväl i andligt som politiskt hänsesende.

Äktenskapet förklarar vid denna tid för ett sakrament med starkt understrykande av dess barnalstringe syfte. Äktenskapsligt samband utan detta syfte stämplas som dödsynd.

Hur stor betydelse den romantiska kvinnotyckan och Mariakulten än kan ha haft i att höja kvinnans ställning på det hela taget, har den ej lämnat några spår efter sig på moderna och förlösningsvårdens område. Förnyelsen här kom genom den vid nyare tidens inbrott pånyttfödda vetenskapen.

Klostrens inlevnads upphörde att vara relevnads män och kvinnor. Kyskhetsoftena upprätthölls ej ens till reformen. Reformationen vände sig därför mot det påtvungna celibatet, såsom icke ägnat att befördra kyskheten, men uppställde inga andra kyskhetensidlar i stället.

Äktenskapet anses fortfarande som en gudomlig institution, barnalstring dess mål och kvinnans uppgift att föda och uppfostra barn inom dess ram. Vilket icke utesluter att en viss synfullhet fortfarande värddel barnafödandet så att en särskild reningsseremoni födras efter-tid å s. k. kyrkotågningen.

På alla utom äktenskap stående kvinnor ställes fordran på sexuell överbördighet i rent yttre måtto. Man förstår att Vestalerna med tiden funno sin dygd värdelös. Man kan

även förstå, att nutidens kvinnor förlorat respekten för sin tomma dygd, även den utan mål och mening när den ej är förenad med någon fordran på själens kyskhet eller utövad i och för ett högre ändamål. Det är de positiva idealen på området var ungdom behöver. Man förstår även, att med de uppfattningar som rätt de hygieniska strävningarna på moderna och förlösningsvårdens område ofta stött på ett starkt motstånd, som bottnar i gammal tradition.

Kvinnans inställning i samhället att hon egentligen blott då fyller en uppgift, när hon föder barn och det på ett visst av samhället utpekat sätt, har lett fram till det moderna släggott kvinnans biologiska tragedi. Man förstår den historiska utvecklingsgången men den biologiska nödvändigheten är därmed ej fastslagen. Men det är en annan historia.

Hällegård

Telefon Skärstra 4. — Vackra rum lediga nu genast.

Gymnastikmöjligheter för kvinnor

S. K. C. F. Ka förteckning finnes att köpa å

EXPEDITIONEN

Slusplan 13, tel. N. 28243

Pris 5 Öre

Svenska Kvinnors Centralförbund för Fysisk Kultur

har öppnat expedition Slusplan 1—3 tel. N. 28241. Förvaltningsutskottets sekretariat och kassaförvaltare, gymnastikdirektör Barbro Lycopius, Djursholm, träffas i expeditionen alla helgfria torsdagar kl. 10—12.

För expeditionen hörens Göta Rosin, vardagar 10—12, 13—16. Alla meddelanden och förfrågningar rörande Centralförbundets verksamhet skickas till exp. Prån exp. kan rekvireras: »Hälsovet till kvinnor (1 kr. pr 100), »Idrotts- och gymnastikmöjligheter för kvinnor i Stockholm» (5 öre st.)